

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIII. — Wydana i rozieszana dnia 25. maja 1918.

Tresz: № 182. Rozporządzenie o przyznaniu zwolnień od należytości celem popierania subskrybowania ósmej austriackiej pożyczki wojennej.

182.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. maja 1918

o przyznaniu zwolnień od należytości celem popierania subskrybowania ósmej austriackiej pożyczki wojennej.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, co następuje:

I. Zaciąganie pożyczek hipotecznych i oddawanie w zastaw wierzytelności hipotecznych.

§ 1.

(1) Dla pożyczek zaciąganych przez obciążenie zastawem nieruchomości lub wierzytelności hipotecznych w celu uzyskania środków pieniężnych, potrzebnych dla subskrybowania ósmej austriackiej pożyczki wojennej, przyznaje się pod przepisanyimi w tem rozporządzeniu warunkami zwolnienie od należytości stemplowych i bezpośrednich.

(2) Uwolnienia można żądać albo

a) dla kwoty pożyczki, która przy wypłacie jej gotówki nie przekracza czwierci, zaś przy pożyczce wytaconej listami zastawnymi, połowy nominalnej kwoty ósmej austriackiej

pożyczki wojennej, subskrybowanej przez zaciągającego pożyczkę, albo

b) dla pożyczki wyższej od tych kwot, aż do pełnej wartości nominalnej ósmej austriackiej pożyczki wojennej, subskrybowanej przez biorącego pożyczkę wraz z kwotą rycztową w wysokości sześciu procent tej wartości nominalnej.

§ 2.

(1) Uwolnienie od należytości według § 1. rozciąga się:

- na dokumenty dłużne, dokumenty na ustanowienie prawa zastawu, potwierdzenia odbioru i dokumenty ekstabulacyjne, wystawione z powodu zaciągnięcia, oprocentowania i spłaty uprzywilejowanej pożyczki,

- na oświadczenie poręki dla zabezpieczenia tych pożyczek,

- na uwierzytelnianie podpisów na przytoczonych pod 1. 1. i 2. dokumentach,

- na podanie o wpis hipoteczny lub wykreślenie prawa zastawu albo prawa podzasławu dla takich pożyczek,

- na wpis hipoteczny praw zastawu i podzastawu, przytoczonych pod 4.,

- na wyciągi hipoteczne i arkusze posiadłości gruntowej, potrzebne z powodu zaciągnięcia pożyczki,

7. na oświadczenia, którymi przyznaje się uprzywilejowanej pożyczce pierwszeństwo hipoteczne przed innymi ciężarami hipotecznymi.

(2) Ulgi wymienione w ustępie 1., l. 1, 2 i 5, w tych przypadkach, w których kwota zaciągniętej pożyczki przewyższa kwotę, oznaczoną w § 1., ustęp 2., lit. a lub b, mają zastosowanie do tej częściowej kwoty pożyczki, która równa się poprzednio wymienionej kwocie. Uwolnienia według ustępu 1., l. 3, 4, 6 i 7, obowiązują tylko wówczas, gdy kwota zaciągniętej pożyczki nie jest wyższa, niż kwota nominalna ósmej austriackiej pożyczki wojennej, którą biorący pożyczkę subskrybuje, łącznie z kwotą ryczałtową w wysokości sześciu procent tej wartości nominalnej.

(3) Następujące według ustępu 1., l. 5, uwolnienie obejmuje także należytosć za wpis kaucji za należytosći uboczne, odpowiadające wolnej od należytosći kwocie pożyczki.

§ 3.

(1) Z uwolnienia od należytosći według §§ 1. i 2. można korzystać tylko wówczas, gdy

1. z oznaczonych w § 2., ustęp 1., dokumentów i pism albo z innych dostarczonych przez stronę załączników jest widoczne, że uprzywilejowana pożyczka ma służyć na cel, określony w § 1. i, gdy

2. w przypadkach z § 1., ustęp 2., lit. b, oddano Bankowi austriacko-węgierskiemu, c. k. Urzędowi pocztowych kas oszczędności, sądowemu urzędowi depozytowemu, bankowi, należącemu do konsorcymu dla państwowych operacji kredytowych lub innemu miejscu, zatwierdzonemu przez Ministerstwo skarbu, do przechowania z odwołaniem się na niniejsze rozporządzenie papiery wartościowe ósmej austriackiej pożyczki wojennej, zakupione za gotówkę, uzyskaną przez zaciągnięcie pożyczki. Przechowanie to można zastąpić także przez winkulację subskrybowanych papierów wartościowych pożyczki wojennej na imię i nazwisko biorącego pożyczkę, o ile winkulacja odbędzie się w ten sposób, że uchylenie jej przed dniem 1. stycznia 1920 może nastąpić tylko za zgodą Ministerstwa skarbu.

(2) Dokumenty i pisma, wolne według § 2. od stempla, winny być zaopatrzone na górnym brzegu na pierwszej stronie uwagą: „Wolne od stempla na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu w sprawie ulg należytościowych z powodu subskrybowania ósmej austriackiej pożyczki wojennej.“

(3) Poświadczenie w sprawie winkulacji, oznaczonej w ustępie 1., liczba 2, jest według pozycji taryfy 102, lit. b, ustawy z dnia 9. lutego

1850, Dz. u. p. Nr. 50, wolne warunkowo od stempla od dokumentów; nie podlega ono stemplowi od załączników.

§ 4.

(1) Biorący pożyczkę, któremu przyznano ulgi według §§ 1. i 2., jest obowiązany do dnia 31. grudnia 1919 wykazać się wobec władzy skarbowej na jej żądanie posiadaniem subskrybowanych przezeń papierów wartościowych ósmej austriackiej pożyczki wojennej.

(2) Od tego obowiązku jest zaciągający pożyczkę zwolniony, jeśli i jak długo papiery wartościowe pożyczki wojennej są w ten sposób na jego imię i nazwisko winkulowane, że uchylenie winkulacji w czasie do dnia 31. grudnia 1919 może nastąpić tylko za zezwoleniem Ministerstwa skarbu. Postanowienia § 3., ustęp 3., mają zastosowanie.

(3) Użycie pożyczki wojennej do zapłaty tutejszo-krajowego podatku od zysków wojennych, który ma być uiszczyony przez biorącego pożyczkę, należy uważać na równi z dalszym posiadaniem papierów wartościowych (ustęp 1.).

§ 5.

(1) Ulgi należytosciowe z §§ 1. i 2. tracą skuteczność:

1. gdy biorący lub udzielający pożyczki nie wniesie na czas (§ 6.) podania do władzy skarbowej o uznanie ulg należytosciowych;

2. gdy władza skarbową odmówi uznania ulg z powodu braku warunków, przepisanych tem rozporządzeniem;

3. gdy biorący pożyczkę nie wypełni nałożonych nań w § 4. zobowiązań;

4. w przypadkach z § 1., ustęp 2., lit. a, gdy biorący pożyczkę pozbędzie się w czasie do dnia 31. grudnia 1919 papierów wartościowych subskrybowanej przezeń ósmej austriackiej pożyczki wojennej przez dobrowolny akt prawny między żyjącymi;

5. w przypadkach z § 1., ustęp 2., lit. b, gdy biorący pożyczkę podejmie lub pozbędzie przez dobrowolny akt prawny między żyjącymi w czasie do dnia 31. grudnia 1919 papiery wartościowe ósmej austriackiej pożyczki wojennej, które dał do przechowania jednemu z miejsc oznaczonych w § 3., ustęp 1., l. 2, albo też uzyskał bez zgody Ministerstwa skarbu uchylenie winkulacji subskrybowanych papierów wartościowych przed dniem 1. stycznia 1920.

(2) Gdy ulgi należytosciowe utracą skuteczność, należy ściągnąć dodatkowo należytosci stemplowe i bezpośrednie, na które się zwolnienie rozciągało.

(2) Utrata skuteczności nie następuje w przypadkach pierwszego ustępu, l. 3, 4 i 5., gdy w ciągu sześcidziestu dni po wezwaniu do wykazania się posiadaniem lub winkulacyją pożyczki wojennej (l. 3) lub po pozbiciu lub odebraniu papierów lub uchyleniu winkulacji (l. 4 i 5.) udowodniono, że uprzywilejowana pożyczka spłacono. Gdy spłata obejmuje tylko część pożyczki, wówczas utrata skuteczności rozciąga się na resztę niespłaconej kwoty pożyczki.

§ 6.

(1) Biorący lub udzielający pożyczki winien najpóźniej do dnia 30. czerwca 1919 prosić o przyznanie ulg należyciowych, do jakich rości sobie prawo według §§ 1. i 2., przez wniesienie podania bez stempla do krajowej władzy skarbowej (krajowej dyrekcyi skarbu, dyrekcyi skarbu), w której okręgu urzędowym znajduje się nieruchomości obciążona zastawem na rzecz pożyczki, lub przy Łącznym zastawie wykaz główny, gdy zaś obciążono zastawem wierzytelność hipotecną, gdzie znajduje się obciążona nią nieruchomość, a w razie obciążenia Łącznego, wykaz główny. Termin ten może być przedłużony z powodów, zasługujących na uwzględnienie.

(2) Do podania tego należy dołączyć:

1. Wierzytelny odpis dokumentów, wymienionych w § 2., ustęp 1., l. 1, 2 i 7;

2. potwierdzenie kantoru, przyjmującego subskrypcję na pożyczkę wojenną, że zaciągający pożyczkę subskrybował ósmą austriacką pożyczkę wojenną i potwierdzenie wysokości kwoty nominalnej subskrybowanej przezeń ósmiej austriackiej pożyczki wojennej; następnie

3. w przypadkach z § 1., ustęp 2., lit. a, potwierdzenie wspomianego pod l. 2, kantor, iż mu ta część wartości ósmej austriackiej pożyczki wojennej subskrybowanej przez zaciągającego pożyczkę, która nie może być uzyskana przez obciążenie zastawem samej pożyczki wojennej, została wypłacona lub zapisana na jego rachunek;

4. w przypadkach z § 1., ustęp 2., lit. b, potwierdzenie kantoru subskrypcyjnego, że mu wartość subskrybowanej przez biorącego pożyczkę ósmiej austriackiej pożyczki wojennej została wypłacona lub przypisana na rachunek, nadto potwierdzenie jednego z miejsc przechowania, wymienionych w § 3., ustęp 1., l. 2, że oddano mu do przechowania papiery wartościowe subskrybowanej ósmiej austriackiej pożyczki wojennej. Dowód złożenia w przechowanie można zastąpić dowodem uszczecznienia winkulacji, przewidzianej w § 3., ustęp 1., l. 2.

(3) Dokumenty, oznaczone w poprzednim ustępie, o ile nie zostanie im przyznane na zasadzie § 20. bezwarunkowe uwolnienie od stempli,

są według pozycji taryfowej 102, lit. b, ustawy z dnia 9. lutego 1850. Dz. u. p. Nr. 50, zwolnione warunkowo od stempla na dokumenty; nie podlegają one stemplowi od załączników.

§ 7.

(1) Gdy zaciągający pożyczkę pozbędzie się przed oznaczonym w § 5., ustęp 1., l. 4 lub 5, czasem w całości lub części subskrybowanej przezeń ósmiej austriackiej pożyczki wojennej przez dobrowolny akt prawny między żyjącymi, lub gdy ja w przypadkach, wymienionych w § 1., ustęp 2., lit. b, przed tym czasem odbierze, winien o tem donieść krajowej władzy skarbowej, wymienionej w § 6., ustęp 1., podaniem wolnym od stempla w ciągu 30 dni po pozbiciu lub po odebraniu. Niewypełnienie tego zobowiązania pociąga za sobą ten skutek, że niezapłacone z powodu podniesienia roszczenia o ulgi należyciowe należyciści przypadające według skali i stałe należyciści będą ściągnięte w trzykrotnym, a należyciści za wpisy w podwójnym wymiarze (§§ 79. i 80. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50).

(2) Miejsce przechowania, w którym złożono papiery wartościowe pożyczki wojennej stosownie do § 3.. ustęp 1., l. 2, winno pod odpowiedzialnością za należyciści, wymienione w poprzednim ustępie, donieść zaraz krajowej władzy skarbowej (§ 6., ustęp 1.) o każdym przedwczesnym podniesieniu lub sprzedaniu papierów wartościowych pożyczki wojennej.

II. Spłata lub ustąpienie wierzytelności hipotecznych.

§ 8.

(1) Dla spłaty lub odpłatnego odstąpienia wierzytelności hipotecznych, jeśli dokonano ich w celu uzyskania gotówki potrzebnej do subskrybowania ósmiej austriackiej pożyczki wojennej, udziela się pod ustawnionymi w tem rozporządzeniu warunkami uwolnienia od należyciści stemplowych i bezpośrednich.

(2) Z ulgi należyciowej można korzystać tylko wtedy, jeśli

1. przy spłacie wierzytelności hipotecznych kwota spłaconej wierzytelności,

2. przy odstąpieniu wierzytelności hipotecznych cena ustępu stw

nie przekraczają nominalnej wartości subskrybowanej ósmiej austriackiej pożyczki wojennej i służą do zapłacenia tej pożyczki.

§ 9.

(1) Ulga należyciowa rozciąga się:

1. Przy spłacie wierzytelności hipotecznych na potwierdzenie odbioru spłaconej kwoty wierzy-

telności, na dokument wykreślenia, na uwierzytelnienie podpisów na tym dokumencie i na podanie sądowe o wykreślenie prawa zastawu dla spłaconej wierzytelności;

2. przy ustąpieniu wierzytelności hipotecznych

- na dokument ustępstwa i na dokument, w którym ustąpiony dłużnik uznaje dług, tudzież na uwierzytelnienie podpisów na tych dokumentach;
- na podanie o hipoteczny wpis przeniesienia prawa zastawu dla odstąpionej wierzytelności hipotecznej;
- na wymieniony pod lit. b) wpis hipoteczny;
- na oświadczenie, którymi przyznaje się odstąpionej wierzytelności pierwszeństwo hipoteczne przed innymi ciężarami hipotecznymi.

(2) Postanowienia § 2., usteć 2. i 3., mają odpowiednie zastosowanie.

§ 10.

(1) Z ulgi należytościowej według §§ 8. i 9. można tylko wówczas korzystać, gdy okoliczność, że spłacona kwota pożyczki (cena ustępstwa) ma służyć do uzyskania gotówki, potrzebnej do subskrybowania ósmej austriackiej pożyczki wojennej, jest widoczna z potwierdzenia odbioru spłaconej kwoty wierzytelności, z dokumentu wykreślenia (ustępstwa) lub z innych dostarczonych przez stronę załączników.

(2) Dokumenty i pisma, wymienione w § 9., winny być zaopatrzone w górnym brzegu na pierwszej stronie uwagą: „Wolne od stempla na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu w sprawie ulg należytościowych z powodu subskrybowania ósmej austriackiej pożyczki wojennej.”

(3) Postanowienia § 4. mają odpowiednie zastosowanie.

§ 11.

(1) Ulgi należytościowe z §§ 8. i 9. tracą skuteczność:

1. Gdy nie wniesie się na czas (§ 12.) do władzy skarbowej podania o uznanie ulg należytościowych:

2. gdy władza skarbową odmówi uznania ulg z powodu braku ustanowionych w tem rozporządzeniu wymogów;

3. gdy ten, komu spłacono wierzytelność hipoteczną lub kto ją ustąpił, nie dopełni swych obowiązków stosownie do § 10., usteć 3., lub gdy pozbędzie w czasie do 31. grudnia 1919 papiery wartościowe subskrybowanej przezeń pożyczki wojennej przez dobrowolny akt prawny między żyjącymi.

(2) Utrała skuteczności ulg należytościowych ma ten skutek, że należytości stemplove i bezpośrednie, na które ulga się rozciągała, będą sięgnięte dodatkowo.

(3) W razie przedwczesnego pozbicia papierek wartościowych pożyczki wojennej (ustęp 1., l. 3) należy zastosować odpowiednio postanowienia § 7., usteć 1.

§ 12.

(1) O uznanie ulg należytościowych, do których rości się prawo według §§ 8. i 9., należy prosić najpóźniej do dnia 30. czerwca 1919 podaniem, wolnym od stempla; termin może być przedłużony z zasługujących na uwzględnienie powodów. Prócz subskrybującego pożyczkę wojenną jest do wniesienia podania uprawniony każdy, na którymby zaciągnął obowiązek płacenia należytości za wymienione w § 9. dokumenty, uwierzytelnienia, podania i wpisy.

(2) Prośbę należy wnieść do tej krajowej władzy skarbowej, w której okręgu urzędowym znajduje się nieruchomości, obciążona wierzytelnością hipoteczną lub w razie obciążenia łącznego, wykaz główny.

(3) Do podania należy dołączyć:

1. uwierzytelniony odpis potwierdzenia odbioru lub dokumentu wykreślenia co do spłaconej wierzytelności hipotecznej lub dokumentu ustąpienia;

2. potwierdzenie kantoru, przyjmującego subskrypcję pożyczki wojennej, że ten, komu spłacono wierzytelność hipoteczną, lub kto wierzytelność taką odstąpił, subskrybował ósmą austriacką pożyczkę wojenną oraz potwierdzenie wysokości kwoty nominalnej subskrybowanej przezeń pożyczki wojennej;

3. potwierdzenie kantoru, przyjmującego subskrypcję na pożyczkę wojenną, że mu wyплачono lub przypisano na rachunek wartość wymienionej pod 1. 2. pożyczki wojennej.

(4) Dokumenty, oznaczone w poprzednim ustepee, są w myśl pozycji taryfowej 102, lit. b, ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, zwolnione warunkowo od stempla na dokumenty; nie podlegają one stemplowi od załączników.

III. Pożyczka na zastaw papierów wartościowych pożyczki wojennej i innych papierów wartościowych, tudzież udziałów towarzystw z ograniczoną poręką.

§ 13. .

(1) Jeśli zakłady kredytowe, zakłady ubezpieczeniowe, kasły oszczędności lub stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze udzielają pożyczki na zastaw papierów wartościowych ósmej austriackiej pożyczki wojennej w ciągu terminu, ustanowanego dla zapłacenia pożyczki wojennej, w tym celu, by subskrybującemu te papiery wartościowe przysporzyć potrzebnej do ich zapłacenia gotówki, natęczas zastawy te i ewentualne ich prolongowanie, tudzież wystawione przy tej sposobności dokumenty są wolne od należycieli stemplowych i bezpośrednich.

(2) Ta sama ulga ma zastosowanie także do pożyczek na zastaw innych papierów wartościowych, niż ósmej austriackiej pożyczki wojennej, do pożyczek na zastaw udziałów towarzystw z ograniczoną poręką, do prolongat tych zastawów i do wystawionych, przytem dokumentów, jednakowoż tylko o tyle, o ile kwota, uzyskana przez te zastawy nie przewyższa różnicy między kursem emisijnym (ceną subskrypcyjną) subskrybowanych przez biorącego pożyczkę papierów wartościowych ósmej austriackiej pożyczki wojennej a kwotą, którą można uzyskać przez zaciągnięcie pożyczki na zastaw tych papierów wartościowych. Od ewentualnej nadwyżki zabezpieczonej zastawem pożyczki należy opłacić należycieli według ogólnych przepisów ustaw o należycieliach.

(3) Postanowienia obu poprzednich ustępów mają odpowiednie zastosowanie do tych pożyczek, które Bank austriacko-węgierski udzieli subskrybentom ósmej austriackiej pożyczki wojennej w celu spłaty pożyczek, według poprzednich ustępów wolnych od należycieli, a zaciągniętych przez subskrybentów w innych zakładach kredytowych, w zakładach ubezpieczeniowych, w kasach oszczędności lub stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych; to samo dotyczy prolongacji takich pożyczek, udzielonych przez Bank austriacko-węgierski.

(4) W dokumentach, wystawionych na obciążenia zastawem i prolongacjami, wolne od należycieli w myśl trzech poprzednich ustępów, należy uwidocznić, że zastawienie uskutecznie zostało w tym celu, by subskrybującemu papiery wartościowe ósmej austriackiej pożyczki wojennej przysporzyć potrzebnej do jej zapłacenia gotówki. Dokumenty winny być zaopatrzone na górnym brzegu pierwszej strony uwagi: „Wolne od stempla na zasadzie

rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu w sprawie ulg należycieliowych z powodu subskrybowania ósmej austriackiej pożyczki wojennej.“

(5) Wyjednanie u władzy skarbowej wyraźnego uznania uwolnienia od należycieli stosownie do ustępów poprzedzających nie jest potrzebne.

§ 14.

Zakłady kredytowe, zakłady ubezpieczeniowe, kasły oszczędności i stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, które czynią użytk z ulg należycieliowych według § 13., są, począwszy od chwili upływu ostatecznego terminu zapłacenia subskrybowanej kwoty ósmej austriackiej pożyczki wojennej, obowiązane do przedkładania władz skarbowej każdorazowo w tych terminach, w których według istniejących przepisów ma nastąpić wykazanie obrót, podlegającego należycieliom według pozycji taryfowej 36, l. 1., lit. a i b, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, wykazów sumarycznych tych pożyczek na zastaw papierów wartościowych i prolongat, które są w myśl § 13. traktowane jako wolne od należycieli. W tym wykazie należy w ten sposób podać numery pozycji oryginalnych zapisków, prowadzonych przez dany zakład (stowarzyszenie), by dla władzy skarbowej było możliwe zbadać przez wgląd do tych zapisków, o ile § 13. został należycie zastosowany. Pierwszy wykaz sumaryczny, jaki ma być dostarczony, winien rozciągać się na obrót w czasie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Do tych wykazów i dla badania, jakie ma przedsiębrać władz skarbową, ma § 12. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, analogiczne zastosowanie.

IV. Pożyczki na police.

§ 15.

Od zaliczek na police (pożyczek na police) i od zapłaty procentów od takich pożyczek nie potrzeba uiszczać, pod wymienionymi w § 16. warunkami, należycieli, przewidzianej w § 1., ustęp 1., l. 3, rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 280, jeżeli pożyczona kwota zostaje użyta na przysporzenie gotówki, potrzebnej do subskrypcji ósmej austriackiej pożyczki wojennej.

§ 16.

(1) Uwolnienie od należycieli według § 15. zawiśle jest od następujących warunków:

1. Uwolnienie od należycieli przysługuje tylko tym pożyczkom na police, których udzielono

w czasie od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia aż do ostatniego dnia terminu subskrypcji ósmej austriackiej pożyczki wojennej.

2. Zakłady ubezpieczeniowe, korzystające z uwołnienia należyciowego dla pożyczek na police, mają obowiązek subskrybowania dla każdego z biorących pożyczkę kwoty nominalnej pożyczki wojennej, która równa się conajmniej kwocie udzielonej pożyczki na police.

3. Wymienione pod 1. 2 zakłady ubezpieczeniowe winny najpóźniej do dnia 31. grudnia 1918 przedłożyć władzy skarbowej pierwszej instancji (urzędowi wymiaru należyciści, powiatowej dyrekcyi skarbu) sumaryczny wykaz, uwidaczniający łączną kwotę udzielonych przez zakład pożyczek na police, co do których korzystano z uwołnienia od należyciści według § 15. Do tego wykazu należy dołączyć potwierdzenie kantoru, przyjmującego subskrypcję na pożyczkę wojenną, co do kwoty nominalnej pożyczki wojennej, subskrybowanej przez zakład za każdą poszczególną osobę, zaciągającą pożyczkę. Termin przedłożenia wykazu można ze względów, zasługujących na uwzględnienie, przedłużyć za zezwoleniem krajowej władzy skarbowej.

4. Pożyczki na police i procenty od takich pożyczek, co do których korzysta się z uwołnienia od należyciści według § 15., należy prowadzić w księgach odrębnie, stosując odpowiednio postanowienia §§ 31., 32., 37. i 38. rozporządzenia ministerialnego z dnia 10. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 363, oraz wykazywać osobno w rocznym zamknięciu rachunkowem oraz jego załącznikach.

(2) Wyjednanie wyraźnego uznania uwołnienia od należyciści według § 15. nie jest potrzebne.

(3) Dokumenty, wystawione na udzielenie pożyczki i na opłatę procentów od pożyczki, winny być zaopatrzone na górnym brzegu pierwszej strony uwagą: „Pożyczka na police wolna od należyciści na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu w sprawie ulg należyciściowych z powodu subskrybowania ósmej austriackiej pożyczki wojennej.”

§ 17.

(1) Uwołnienie od należyciści według § 15. traci moc, gdy zakład ubezpieczeniowy nie uczyni zadość jednemu z obowiązków, nałożonych nań stosownie do § 16., ustęp 1., l. 2, 3 lub 4.

(2) W razie utraty uwołnienia od należyciści należy ściągnąć dodatkowo należyciątostosownie do § 1., ustęp 1., l. 3, rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 280.

V. Podania do władz opiekunczych lub fundacyjnych. Wydania z kas sierocieli.

§ 18.

(1) Podania, wnoszone przez osobę pieczy poruczoną (przez fundację) celem uzyskania zezwolenia władz opiekunczych lub fundacyjnych na subskrypcję ósmej austriackiej pożyczki wojennej lub celem wydania przedmiotów majątkowych, potrzebnych dla zapłacenia subskrybowanej pożyczki wojennej, są wolne od stempla. Podania te mają być zaopatrzone na górnym brzegu pierwszej strony uwagi: „Wolne od stempla na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu w sprawie ulg należyciściowych z powodu subskrybowania ósmej austriackiej pożyczki wojennej.”

(2) Od kwot, wydanych bezwarunkowo z kas sierocieli na zapłacenie ósmej austriackiej pożyczki wojennej, subskrybowanej za pieczy poruczoną osobę, nie trzeba uiszczać należyciści za przechowanie. Jeżeli wydanie jest warunkowe, natęczas okres czasu, jaki upłynął aż do tego wydania, należy pominąć przy obliczeniu należyciści za przechowanie, która należy uiścić przy sposobności późniejszego bezwarunkowego wydania.

VI. Związki w celu subskrybowania austriackiej pożyczki wojennej.

§ 19.

(1) Stowarzyszeniom i związkom, które stosownie do swoich statutów zajmują się wyłącznie tylko subskrypcją austriackiej pożyczki wojennej na wspólny rachunek swych członków, zbieraniem wpłat członków na ten cel, przejściową korzystną lokacją rozporządzalnych pieniędzy w przedsiębiorstwach, podlegających publicznemu składaniu rachunków, tudzież agitacją na rzecz austriackich pożyczek wojennych, przyznaje się uwołnienie od należyciści stemplowych i bezpośrednich, o ile kontrakt stowarzyszenia (statuty) odpowiada ułożonym urzędownie przy piątej pożyczce wojennej statutom wizerowym:

1. dla kontraktu stowarzyszenia i dla wszystkich dokumentów, podań, protokołów i czynności urzędowych, potrzebnych z powodu założenia stowarzyszenia (związku):

2. dla książek i zapisków stowarzyszenia (związku).

(2) Stowarzyszenia i związki oznaczonego w ustępie 1. rodzaju, których kontrakt stowarzyszenia (statuty) odbiega od wymienionych statutów wzorowych, mogą najpóźniej do dnia 31. grudnia 1918 prosić władzę skarbową pierwszej instancji (urząd wymiaru należytości, powiatową dyrekcyę skarbową), w której okręgu znajduje się siedziba związku, wolnem od stempla podaniem o przyznanie ulg z ustępu 1.; termin można zgodnych uwzględnienia powodów przedłużyć. Do prośby należy dołączyć w oryginale lub w uwierytelnionym odpisie (odbitce) kontrakt stowarzyszenia lub statuty.

(3) Dokumenty i pisma, co do których korzysta się z uwolnienia według ustępów 1. lub 2., winny być zaopatrzone na górnym brzegu uwagą: „Wolne od stempla na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu w sprawie ulg należytościowych z powodu subskrybowania ósmej austriackiej pożyczki wojennej.”

VII. Dokumenty wystawiane w stosunkach między zakładami kredytowymi, kasami oszczędności i stowarzyszeniami zarobkowymi i gospodarczymi a subskrybentami (nabywczami) pożyczki wojennej.

§ 20.

(1) Władza skarbową może przyznać uwolnienie od należytości stemplowych i bezpośrednich:

1. poświadczonym, jakie zakład kredytowy, kasa oszczędności lub stowarzyszenie zarobkowe i gospodarcze wydaje subskrybentom ósmej austriackiej pożyczki wojennej zamiast subskrybowanych przez nich, lecz jeszcze nie wygotowanych papierów wartościowych tej pożyczki wojennej;

2. potwierdzeniom stron w sprawie odbioru subskrybowanych przez nie papierów wartościowych ósmej austriackiej pożyczki wojennej;

3. dokumentom, którymi oznaczony pod l. 1 zakład potwierdza swym odbiorcom — ewentualnie z przytoczeniem warunków wpłaty — uiszczenie rat na rachunek ceny przez nich subskrybowanej lub kupionej ósmej austriackiej pożyczki wojennej, jeśli dokumenty te zostaną wystawione przed dniem 1. lipca 1920;

4. wystawionym przed dniem 1. lipca 1920 dokumentom, w których subskrybenci lub nabywcy ósmej austriackiej pożyczki wojennej oświadczają, że zgadzają się z treścią przytoczonych pod l. 3 dokumentów;

5. poświadczonym, jakie jeden z zakładów przytoczonego pod l. 1 rodzaju wyda swym odbiorcom przed dniem 1. lipca 1920 tej treści, że odbiorca objął w przechowaniu subskrybowane lub kupione przez niego papiery wartościowe austriackiej pożyczki wojennej, i to także wtedy, jeżeli potwierdzenia te nie są wystawione w formie listu.

(2) Zakłady kredytowe, kasły oszczędności i stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, starające się o uwolnienia, o jakich mowa w ustępie 1., winny prosić o przyznanie tego uwolnienia przez wniesienie wolnego od stempla podania do krajowej władzy skarbowej, w której okręgu urzędowym znajduje się siedziba zakładu (stowarzyszenia). Do podania należy dołączyć projekt (formularz) dokumentów, co do których żąda się uwolnienia od należytości stemplowych i bezpośrednich.

(3) Jeśli się udziela uwolnienia, to należy na górnym brzegu dokumentów umieścić uwagę: „Wolny od stempla na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu w sprawie ulg należytościowych z powodu subskrybowania ósmej austriackiej pożyczki wojennej.”

VIII. Pożyczki związków autonomicznych dla uzyskania środków na subskrybowanie pożyczki wojennej.

§ 21.

Pożyczkom, zaciąganym przez kraje, powiaty, gminy i inne autonomiczne związki w celu uzyskania gotówki na subskrybowanie ósmej austriackiej pożyczki wojennej, przyznaje się uwolnienie od należytości stemplowych i bezpośrednich stosownie do artykułu I i II ustawy z dnia 25. marca 1902, Dz. u. p. Nr. 70.

IX. Umowy o wypłatę kwot ubezpieczenia w papierach wartościowych pożyczki wojennej.

§ 22.

Umowy między zakładem ubezpieczeń a biorącym ubezpieczenie (ubezpieczonym), w których ten ostatni oświadcza gotowość, by mu przy wydarzeniu się przewidzianego ubezpieczeniem wypadku kwota ubezpieczenia została wypłacona zamiast w gotówce, w papierach wartościowych ósmej austriackiej pożyczki wojennej, nie podlegają prócz należytości według § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915,

Dz. u. p. Nr. 280, o należnościach od kontraktów ubezpieczenia, umów o rentę dożywotnią i o zaopatrzenie, żadnej osobnej należności (§ 5. i § 6., ust. 3., rozporządzenia ministerialnego z dnia 10. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 363).

X. Podatek od obrotu papierami wartościowymi.

§ 23.

Obrót papierami wartościowymi ósmej austriackiej pożyczki wojennej jest uwolniony od usta-

nowionego w ustawie z dnia 9. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 195, podatku od obrotu papierami wartościowymi.

XI. Początek mocy obowiązującej.

§ 24.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu jego ogłoszenia.

Wimmer wr.